

Rabbinerens gave

Denne historie drejer sig om en munkeorden, som var kommet i modgang. Engang var det en stor orden, men nu var den skrumpet ind, så der nu kun var 5 munke tilbage i det forfaldne kloster. Der var abbeden og fire munke, alle over 70 år gamle. Der var helt klart tale om en døende orden.

I de dybe skove omkring klosteret var der en lille hytte, som af og til blev brugt af rabbineren i en nærliggende by, når han søgte lidt fred og ensomhed.

Ved en sådan lejlighed besøgte abbeden rabbineren for at høre, om han kunne give et eller andet råd, der kunne redde ordenen.

Rabbineren bød abbeden velkommen. Men da abbeden forklarede formålet med sit besøg, kunne han kun dele hans bekymring. "Jeg ved hvordan det er" sagde rabbineren. "Ånden har forladt folk. Det er det samme i min egen by. Der er næsten ingen, der kommer i synagogen mere." Så den gamle abbed og den gamle rabbiner sad sammen og var begge lidt triste og snakkede om dybsindige emner. Tiden kom, da abbeden måtte gå igen. "Det har været dejligt, at vi kunne mødes", sagde Abbeden, "men mit mål med at komme har jeg endnu ikke nået. Er der intet, du kan fortælle mig, blot et enkelt lille råd du kan give mig, som kunne hjælpe mig med at frelse min døende orden?".

"Nej desværre - jeg er ked af det" sagde rabbineren. "Jeg har ikke noget råd at give. Det eneste jeg kan sige er, **at en af jer er Messias**"

Da abbeden kom tilbage, samlede munkene omkring ham og spurgte, hvad rabbineren havde sagt. "Han kunne ikke hjælpe" svarede abbeden. "Den eneste han sagde var, at en af os er Messias. Jeg ved ikke, hvad han mente med det."

I de dage, uger og måneder der fulgte, gik munkene og overvejede og spekulerede på, om der mon kun være noget betydningsfuldt indhold i rabbinerens ord. En af os er Messias?. Kunne han have ment en af os munke her i klosteret? Og hvis det var det, der var meningen, hvem skulle det da være? Tror du, han kan have ment abbeden? Ja, hvis han har ment nogen, så må det have været Fader abbed. Han har været vores leder i mere end en generation.

På den anden side kan han have ment Broder Thomas. Broder Thomas er helt bestemt en hellig mand. Alle ved, at Thomas er en lysets mand.

Han kan jo i hvert fald ikke have ment Broder Johannes. Johannes kan være lidt sær og vrissen ind imellem. Men - vent lige engang - selvom han kan være lidt træls af og til, så har Broder Johannes næsten altid ret i det, han siger - faktisk meget ret. Måske mente rabbineren faktisk broder Johannes.

Men han har i hvert fald ikke ment Broder Phillip. Phillip er så passiv, et rigtigt nul. Men på en eller anden mærkelig måde har han en evne til altid at være der, når man har brug for det. På magisk vis dukker han bare op ved din side.

Men i hvert fald kan rabbineren ikke have ment mig - at jeg skulle være Messias, det kan i hvert fald ikke være rigtigt - kan det vel?

Samtidig med alle disse overvejelser begyndte de gamle munke at behandle hinanden med en ekstraordinær respekt for det usandsynlige tilfælde, at en af dem skulle være Messias. Og for det helt usandsynlige tilfælde, at en selv skulle være Messias, begyndte de også at behandle sig selv med ekstraordinær respekt.

Skovene omkring klosteret var meget skønne, så det skete af og til, at folk kom forbi klosteret, spiste medbragt frokost i den lille klosterpark og gik ture på parkens stier. Uden at være bevidste om det, så kunne folk mærke denne aura af ekstraordinær respekt, der nu begyndte at omgive de fem gamle munke og gennemtrænge stedets atmosfære. Uden rigtig at vide hvorfor begyndte de at komme tilbage til klosteret oftere for at nyde søndagsfrokosten i det fri, slappe af, måske fordybe sig i stille bøn. De begyndte at bringe venner med for at vise dem dette specielle sted. Og deres venner tog deres venner med.

På et tidspunkt skete der det, at en af de yngre mænd, som kom på besøg, begyndte at snakke mere og mere med de gamle munke. Efter et stykke tid spurgte han, om han kunne slå følge med dem og blive novice i klosteret. Så endnu en. Og endnu en. Og i løbet af få år var klosteret igen rammen om en levende og stærk orden, som takket være rabbinerens gave var et center for lys, inspiration og stilhed.

